

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ
الْقُلُوبُ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ ، وَشُكْرِكَ ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ

Kalbimizi Huzura Eriştiren Nimet: Zikir
(19.04.2024)

Kardeşlerim!

“Zikir” kelimesi anmak ve hatırlamak anlamlarına gelen Kur’anî bir kavramdır. Allah’ı zikretmek ise Yüce Rabbimizi dilimiz ve gönlümüzle anmak, O’nu unutmamak, isimlerini, emir, yasak ve tavsiyelerini daima hatırdan tutmak demektir.¹ Kur’an’ın da isimlerinden biri olan zikir², kalbi huzura kavuşturur³ ve kurtuluşa vesiledir.⁴ Peygamberimiz (s.a.s) Allah’ın hatırlandığı zikir meclislerini, rahmet-i rahmanın tecelli ettiği ve iç huzurun yaşandığı cennet bahçelerine benzetmiştir.⁵ Bu sebeple kulun gün boyu Rabbini zikretmesi, O’nu daima hatırdan tutması gerekmektedir. “Ey iman edenler! Allah’ı çok çok anın. Sabah akşam O’nun yücelik ve eşsizliğini dile getirin!”⁶ emri gündelik hayatta zikrin önemini göstermektedir.

Kardeşlerim!

Müminler olarak bizler yaşantımızı daima Yüce Rabbimizi hatırdan tutarak geçiririz. Bir işe başladığımızda “bismillah” der, o işe Allah’ın güzel isimleriyle başlarız. Sığınmak istediğimizde “eûzu billah” der, her türlü şeytanın şerrinden bizleri koruması için Yüce koruyucumuza sığınırız. Bir nimete ulaştığımızda “elhamdülillah” der, işini en mükemmel yapan Yüce Rabbimize hamd ederiz, şükrederiz. Hayret verici bir durumla karşılaştığımızda “subhanallah” der, Yüce Allah’ın kusursuzluğunu, muhteşemliğini dillendiririz. Geleceğe yönelik bir plan yaptığımızda “inşallah” der, o planın gerçekleşmesinin Allah’ın dilemesine bağlı olduğunu ifade ederiz. Hayranlık verici bir durumla karşılaştığımızda “maşallah” der, tüm güzelliklerin kaynağını Yüce

Rabbimizden biliriz. Bir başarı elde ettiğimizde “bi iznillah” der, gayretin bizden, başarının Yüce Allah’tan olduğunu beyan ederiz. Sinirlendiğimizde “la havle velâ kuvvete illa billah” der, sınırsız güç ve kuvvetin sadece Yüce Allah’a ait olduğunun bilinciyle kendimizi frenleriz. Dert, sıkıntı ve zorluklarla sınırdığımızda “hasbunallah/Allah bize yeter” der, tüm bu zorluklarla mücadele etmek için Rabbimizin yardımını temenni ederiz. Bir vefat haberi duyduğumuzda “innâ lillah” der, Allah’a ait olduğumuzu ve dönüşümüzün O’na olacağını beyan ederiz. Bir günah işlediğimizde “estağfirullah” der, Rabbimize boyun büküp af dileriz.

Rabbim kalplerimizi zatını zikrederek huzura kavuşan⁷ kalplerden eylesin. Hutbemi Peygamberimizin şu güzel duasıyla bitirmek istiyorum: “Allah’ım! Seni zikretmek, sana şükretmek ve sana güzelce kulluk etmekte bize yardım eyle!”⁸

DİTİB Hutbe Komisyonu

¹ Râgıb el-İsfahânî, *el-Müfredât*, “zikr”.

² Hicr, 15/9

³ Ra'd, 13/28.

⁴ Cuma, 62/10.

⁵ Tirmizî, Daavât, 83; Müslim, Zikir, 39; Tirmizî, Daavât, 7.

⁶ Ahzab, 33/41, 42

⁷ Rad, 13/28

⁸ Ebû Dâvûd, Vitir, 26